

Veliuonos girininkijoje...

Augustė JURKEVIČIŪTĖ
Jurbarko r. Veliuonos Antano ir Jono Juškų gimnazijos JMB būrelio narė

2019-02-08 Veliuonos Antano ir Jono Juškų gimnazijos jaunųjų miško bičiulių būrelio „Girinukas“ nariai susiruošė į svečius pas Veliuonos girininką Saulių Belevičių.

dirba, ką turi atlikti.

Atvykę į girininkiją, pirmiausia apžiūrėjome darbo kabinetą. Lyg ir nieko įspūdingo: stalai, kėdės, kompiuteris – kaip mūsų klasėje. Bet nustebino ant sienos kabantis žemėlapis. Tokio nebuvome matę. Sužinojome, jog čia – Veliuonos girininkijos miško

darbo vietą. Patiko, tačiau kiek visko reikia išmanyti apie miškus, jų priežiūrą... Miškininkas K. Masaitis atsinešė lapą,

Veliuonos girininkijoje pas girininką Saulių Belevičių apsilankius

Kartus su girininku Sauliumi Belevičiumi pabuvojome ir giūnų.

Turėjome rimtą tikslą – susipažinti su miškininko darbu iš arčiau; norėjosi pamatyti kur jis

plotai. Įdomu buvo žemėlapyje nustatyti savo buvimo vietą.

„Pasimatavome“ ir girininko

pridėjo taškelių ir paprašė pasakyti ką jis parašė. Nepavyko iššifruoti... Pasirodo, jog taške-

liais miške skaičiuojami ir pasižymimi medžiai.

Daug išmokome amato gudrybių, tačiau turėjome dar vieną tikslą – kartu su miškininkais nuvykti į girią ir pašerti gyvūnelius. Sniegas kietas, sušalęs, jo gausoka, tad stirniukėms sunkoka rasti maisto. Tad mes, gamtos bičiuliai, atsinešėme įvairaus maisto ir no-

rėjome jį tinkamoje vietoje palikti. Pavyko, radome. Bet... Saulius Belevičius informavo, jog dabar gyvūneliais teks rūpintis gal ir ilgiau, kol atšils ir patys ras maisto. Pasirodo, gyvūneliai įpranta prie pastovios maitinimosi vietos ir ten eina, vadinasi, turi rasti maisto. Pažadėjome.

Buvo įdomi, informatyvi išvyka.

Troškūnų girininkijoje yra Gamtos muziejus.

Rapolas SKRUZDYS
JMB būrelio „Girinukas“ narys

Atodrėkis... Dangus neapsprendžia: snigti ar lyti. Drėgna... Iš lėto tirpsta sniegas, miško keliukai virtę puikiausiomis ledo čiuožyklomis, labai slaidu. Pats laikas keliauti į mišką ir sužinoti visas jo paslaptis...

Mes, jaunųjų miško bičiulių būrelio „Girinukas“ nariai, padėdami Troškūnų girininkijos girininko Audriaus Kustos, nutarėme pagvilteni: kas gyvena miške?..

Pradžioje ieškojome pėdsakų. Jų buvo daug ir įvairių. Miško pa-

kraštyje aptikome lapės ir stirnų pėdsakus. Eidami toliau pamatėme nukapstyta sniegą ir išdraskytą miško paklotę.

Pamanėme, jog tai šernų darbas, bet išžiūrėję supratome, kad nebemiega barsukas. Pastebėjome aiškius pėdsakus – ryškiai įspausytą pėdą su nagų žymėmis. Mums labai pasisekė. Tikriausiai žiema eina į pabaigą. Dar aptikome elnių pėdsakų. Pernai rudenį buvo gausus gilių derlius, po ažuolais tikėjomės pamatyti šernų pėdsakų, tačiau aptikome tik elnių paliktų pėdų žymes.

Girininkas sakė, jog elniai mėgsta Giles. Po šernų maro miške sunku aptikti jų pėdsakų. Nemažai šernų sumedžiota, dalis krito nuo ligos.

Ilgai braidžiojome po tirpstantį sniegą, ieškojome ir radome vilko bei vis dažniau aptinkamos Troškūnų miškuose lūšies pėdas. Girininkas atkreipė mūsų dėmesį, kad žvėrys savitai, tik jiems būdingai deda pėdas: vilkai dažniausiai viena linija, o lūšys – pražangiai. Mums, matuojant pėdsakus ir žingsnių ilgus, prireikė ne tik pastabumo, bet ir matematinių žinių. Grįždami iš miško

Pažinome girios paslaptis

Žvėrių paliktą „rašta“ beskaitant...

jau savarankiškai galėjome įvardyti pamatytų pėdsakų savininkus.

Troškūnų girininkijoje yra Gamtos muziejus. Jame pamatėme vilko, kiškio, kiaunių iškamšas. Apžiūrėjome ir invazinių gyvūnų

– kanadinės audinės beo manguto, Lietuvoje vadinamo usuriniu šunimi ar jenotu, iškamšas.

Nors oras nebuvo pats geriausias, bet miškas nepagailėjo ir atskleidė daug paslapčių.

Gamtos reindžeris

Nauja internetinė platforma gamtą pažinti norintiems vaikams

Rita GRINIENĖ

Baltijos aplinkos forumo komunikacijos specialistė

Nevyriausybinių aplinkosaugos organizacija „Baltijos aplinkos forumas“ pristatė naują nemokamą platformą vaikams, kurioje jaunieji gamtos draugai galės mokytis pažinti gamtą žaisdami žaidimus ir sprenddami linksmas užduotis.

Tai – erdvė vadinamiesiems jauniems gamtos reindžeriams ugdyti, pasiekiami adresu www.gamtosreindzeris.lt.

Platforma skirta 7-14 metų amžiaus moksleiviams. Čia galima rasti įvairių užduočių ir iššūkių – tiek atliekamų internetinėje erdvėje, tiek raginančių keliauti į gamtą, ją tyrinėti, įveikti įvairius išbandymus ir į platformą įkelti

savo nuotykių rezultatus. Už kiekvieną užduotį vaikas gauna specialius ženklukus, juos kaupdamas pereina į kitą reindžerio lygį.

Ši platforma yra viena iš priemonių siekiant ugdyti gamtą mylinčius, jos procesus suprantančius ir gamtos bei aplinkos apsaugą remiančius piliečius. Tikimės, kad jaunasis gamtos reindžeris taps gamtininkų pagalbiniu – rodys pavyzdį bendraamžiams, sudrausmės gamtą skriaudžiančius, su noru ir entuziazmu leis laiką gamtoje, o gamtos saugojimas jam taps gyvenimo būdu, pasireiškiančiu kasdieniais sprendimuose. Tai – ateities sąjungininkai, kurių dėka žmonės supras, jog gamta – mūsų namai, o saugodami ją, saugame save bei rūpinamės ateities kartų gerove.

Pasak platformos kūrėjų, ne mažiau svarbūs ir kiti platformos naudotojai – su gamtamokslu švietimu dirbantys specialistai. Tai – mokytojai, saugomų teritorijų specialistai, įvairių kitų aplinkosaugos organizacijų, neformalaus švietimo organizacijų atstovai. Jie gali tapti naujų užduočių autoriais, naudoti platformą tiek formaliam, tiek neformaliam, tiek gamtamokslui, tiek tarpdiscipliniam švietimui.

„Saugomos teritorijos jau kuris laikas buria vaikus ir jaunimą, organizuodami edukacijas, žygius ir kitokias veiklas tiek direktyvose, tiek gamtos mokyklose. Manome, kad ši „Jaunojo reindžerio“ platforma gali padėti sujungiant įvairias iniciatyvas, o taip pat – padėti specialistams dalintis patirtimi. Kai kurios nacionalinių ir regioninių parkų gamtos mokyklos jau turi jaunųjų reindžerių būrelius. Tikime, jie irgi galės naudotis interaktyviaja platforma“, – teigia projekto partnerės, Valstybinės saugomų teritorijų tarnybos atstovė Diana Rakauskaitė.